

nister holdt ved første Behandling et Foredrag om, hvorledes det ærede Medlem Hr. Johannes Lou og Behandlingen i Landstinget harmonerede slet med hinanden, men efter hvad der senere er sket, har jeg Fornemmelsen af, at den højtærede Minister slet ikke talte til mig, men til det ærede Medlem Hr. Hækkerup, og det lykkedes ham ogsaa at faa denne i sin klamme Favnd inden dette Lovforslags endelige Vedtagelse. Jeg maa erkende, at der er drøje Arbejdskaar indenfor det socialdemokratiske Parti.

Med Hensyn til de af Mindretallet stillede Ændringsforslag skal jeg først oplyse, at den højtærede Indenrigsminister Gang paa Gang selv har ønsket, at dette Eksamensvæsen skulde forsvinde som Led i Embedslægeuddannelsen, og vi har i fuld Overensstemmelse med den højtærede Indenrigsministers Ønske stillet Ændringsforslag Nr. 1. Efter den voldsomme Behandling, dette Lovforslag har faaet, vil jeg jo tro, at vi ikke faar det af den højtærede Indenrigsminister og mig ønskede Forslag igennem. Derfor maa jeg, hvor nødig jeg end gør det, henvende mig til den almægtige Administration indenfor Indenrigsministeriet, og der er da to Forhold, som Administrationen formaar at rette. I de nugældende Bestemmelser foreslaar man kun en 3 Maaneders Uddannelse som praktiserende Læge for at kunne gaa op til Embedslægeeksamen. Det er alt for lidt. Det Forslag, vi har stillet, sætter i Stedet for en administrativ Ordning en lovmæssig Fastslaen af, at med under 3 Aars Lægeuddannelse bør ingen kunne blive Embedslæge her i Landet. Med Hensyn til den Række af Kursus, som ogsaa den højtærede Indenrigsminister var paa det rene med vilde være betydningsfuld for Embedslægevæsenet i Danmark, har vi krævet indført et nyt Kursus i veneriske Sygdomme, idet, som jeg fremhævede ved første Behandling, det er en absolut Nødvendighed, at de Embedslæger, som enhver i Befolkningen har Pligt til at henvende sig til, hvis hans økonomiske Forhold ikke er gode, dog har et Minimum af Uddannelse i denne vigtige Gren af Lægevidenskaben. Skulde det ske, som jeg jo tror, at dette Forslag bliver stemt ned, henstiller jeg derfor til den almægtige Administration at indføre disse Forbedringer.

Saa kommer vi til Ændringsforslag Nr. 2. Det er altsaa det, der adskiller Udvalgets Flertal fra Mindretallet, dette Forslag om, at Embedslægerne nu skal gaa op til Eksamen i 62 og 68 Aars Alderen, og at den Lov, vi vedtog i 1914, ikke skal opretholdes. Dette Forslag ønsker vi i allerhøjeste

Grad sat til Afstemning her i Tinget, saa at enhver kan vide, hvorledes man har at stille sig til de Love, der bliver givet, om de skal holdes eller ej.

Saa er der Ændringsforslaget Nr. 3. Som jeg sagde ved Lovforslagets første Behandling, findes der i Embedslægelovens § 3 et Ord, som virkelig er meningsforstyrrende og forvirrende og i alt Fald ikke har Spor af Realitet nu. Det kunde vi ønske fjernet. Endelig skal jeg med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 4 sige, at det er en direkte Fejl i Embedslægeloven, naar Udtrykket „nuværende“ er brugt, der maa og skal staa „dæværende“. Man kan ikke, naar man har en Lov til Revision, uden videre sige, at det er ligegyldigt med disse Smaaafejl, dem lader vi Administrationen gennem Regulativerne o. s. v. rette. Naar Fejlene er paaapeget, bør de ændres.

Endelig er der i Embedslægeloven foretaget en Række Ændringer. § 15 er i Tidens Løb faldet helt ud. I § 16 er der i de Henvisninger til Love, som Embedslægerne skal rette sig efter, ikke mindre end tre, som, siden Embedslægeloven blev givet, er undergaaet Forandringer. Jeg synes, at enhver, der skal beskæftige sig med Forhold, der falder ind under Embedslægevæsenet, har Krav paa at kunne se, hvad der staar i den Lov, han har at rette sig efter.

Jeg skal dermed anbefale, at man stemmer for de af Mindretallet foreslaede Ændringer.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg takker det nedsatte Udvalgs Flertal for den hurtige Behandling, Lovforslaget har faaet i Udvalget, og ogsaa for dets Tilslutning til, at Lovforslaget vedtages her i Folketinget, saaledes som det er forelagt. Jeg kan modtage den Henstilling, Udvalgsflertallet har gjort til mig, om, snarest ske kan, at fremsætte Forslag til en Revision af Embedslægeloven af 1914; jeg har allerede udtalt mig derom og skal med Glæde bekræfte disse mine Udtalelser.

Et Mindretal i Udvalget, det ærede Medlem Hr. Johannes Lou sammen med to Partifæller, har stillet en Række Ændringsforslag, om hvilke jeg maa sige, at jeg fraraader Tingets Medlemmer at stemme for dem. Jeg skal ganske kort begrunde det. Det første Ændringsforslag, Ændringsforslag Nr. 1 til § 2, indeholder udførlige Bestemmelser om, hvorledes Uddannelsen skal være for de Embedslæger, der herefter kan komme i Betragtning ved Besættelse af Embedslægestillinger. Jeg tror,